

N:o 70.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 13 april 1904.
— — — — Andra Kammaren — 13 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen, i anledning af Kungl. Maj:ts i statsverkspropositionen under nionde hufvudtiteln gjorda framställningar angående åtgärder till fiskerinäringens befrämjande.

(Statsutskottets utlåtande n:o 10 och memorial n:o 46.)

Till Konungen.

I den till Riksdagen den 14 sistlidne januari aflåtna propositionen angående statsverkets tillstånd och behof har Eders Kungl. Maj:t i punkterna 5 och 6 under nionde hufvudtiteln föreslagit Riksdagen,

dels att, under villkor att den nu lediga förste fiskeriassistentbefattningen med utgången af innevarande år och andre fiskeriassistentbefattningen efter nuvarande innehafvarens af denna befattning afgång indroges, godkänna det i statsrådsprotokollet för jordbruksärenden den 12 januari 1904 intagna förslaget till stat för statens fiskeridministration äfvensom de villkor och förbehåll, som i statsrådsprotokollet föreslagits för åtnjutande af de i samma stat upptagna löneförmåner, samt medgifva ej mindre att, för tillsättande från och med år 1905 af två fiskeriintendentbefattningar och från den tid, då den från anslaget till fiskerinäringens understöd till andre fiskeriassistenten nu utgående af-

Bih. till Riksd. Prot. 1904. 10 Saml. 1 Afd. 1 Band. 13 Häft. (N:is 70—73). 1

löning samt resekostnads- och traktamentsersättning upphörde att utgå, jämväl af den i staten upptagna fiskerassistentsbefattningen äfvensom för anställande från och med år 1905 af två fiskeristipendiater och en fiskeriingenjör, måtte under anslagstiteln »fiskerinäringens understöd», uppföras ett anslag med benämning »statens fiskeradministration» till belopp af 16,000 kronor, än äfven att af detta anslag måtte, så länge nuvarande andre fiskeristipendiaten i denna sin befattning kvarstode, användas till aflöning samt resekostnads- och traktamentsersättning åt honom högst 3,000 kronor, för år räknadt;

dels ock att, i följd af hvad sålunda föreslagits samt på grund af hvad i statsrådsprotokollet i öfrigt anförts, höja anslaget till fiskerinäringens understöd från 42,000 kronor till 66,000 kronor, eller med 24,000 kronor.

Såsom i ofvanberörda statsrådsprotokoll meddelas, anhöll Riksdagen i skrifvelse den 20 maj 1902, att Eders Kungl. Maj:t täcktes taga i öfvervägande, huruvida och i hvad mån åtgärder lämpligen kunde vidtagas för främjande och upphjälpande af östersjö- och sötvattensfisket samt därefter inkomma med förslag i detta afseende. De af Eders Kungl. Maj:t nu ifrågasatta åtgärder afse emellertid äfven hafsfisket vid rikets västra kuster; och torde detta fiskes stora betydelse och omfattning utgöra fullgiltigt skäl för att detsamma icke må åsidosättas vid åtgärder för åstadkommande af förbättrad fiskevård.

I sammanhang härmed har Riksdagen velat erinra om att, sedan Eders Kungl. Maj:t jämlikt kungörelsen den 26 juni 1903 öfverflyttat den administrativa omvårdnaden af hafsfisket vid rikets västra kuster från kommerskollegium till landtbruksstyrelsen, den centrala förvaltningen af rikets fiskeväsende numera i sin helhet utöfvas af sistnämnda ämbetsverk.

Såsom den första åtgärd för fiskerinäringens befrämjande har statsrådet och chefen för jordbruksdepartementet ansett en omreglering af statens fiskeväsende böra genomföras. Jämte landets indelning i sex fiskeridistrikt har Eders Kungl. Maj:t föreslagit fastställande af stat för statens fiskeradministration, upptagande sex fiskerintendenter, en för hvarje distrikt, en fiskeristipendiater, två fiskeristipendiater och en fiskeriingenjör.

Om än det torde kunna ifrågasättas, huruvida icke distriktsindelningen lämpligen borde så uppgöras, att i regeln särskilda distrikt komme att omfatta uteslutande hafsfiske och andra uteslutande sötvattensfiske, har Riksdagen dock, då lokala förhållanden måhända lägga

hinder i vägen för en sådan indelning, icke velat motsätta sig det förslag, som den kungl. propositionen i detta afseende innefattar.

Äfven Eders Kungl. Maj:ts förslag till stat för statens fiskeradministration har Riksdagen ansett sig böra biträda.

Beträffande den resekostnads- och traktamentsersättning, som bör tillkomma ifrågavarande tjänstemän, har departementschefen anslutit sig till landtbruksstyrelsens förslag om att fiskeriintendent skall åtnjuta sådan ersättning enligt fjärde klassen i gällande resereglemente samt vid resa, som företages på grund af skyldigheten att afgifva af myndigheter infordrade yttranden i fiskerifrågor, dylik ersättning efter tredje klassen i samma reglemente. Att en tjänsteman sålunda skulle berättigas att för olika förrättningar tillgodoräkna sig resekostnads- och traktamentsersättning efter olika klasser i resereglementet, har Riksdagen funnit synnerligen olämpligt och har därför velat uttala den mening, att fiskeriintendent skall, då han äger åtnjuta dylik ersättning, alltid uppbära densamma enligt fjärde klassen i resereglementet.

I fråga om de i statsrådsprotokollet upptagna villkor och förbehåll för åtnjutande af ofvannämnda aflöningsförmåner har Riksdagen, som i likhet med departementschefen ansett lämpligt, att i detta afseende föreskrivas enahanda villkor och förbehåll, som vid lönerogleringar och ordinarie tjänstebefattningars inrättande på senare tider i allmänhet plägat stadgas, funnit sig, i enlighet med hvad Riksdagen i särskilda skrifvelser den 15 maj 1902 vid fastställande af stater för såväl post- och telegrafverken som landsarkiv och tjänstemän vid ecklesiastiska konsistorierna bestämde, böra besluta, dels att ifrågavarande tjänstemän kunna förpliktas att under annan ledighet än för sjukdom utöfver sina tjänstgöringspenningar afstå så mycket af lönen, som för tjänstens förrättande erfordras eller eljest pröfvas skäligt, förutom vid de i statsrådsprotokollet angifna fall, äfven då de från tjänstgöring i behörig ordning afstängas eller eljest äro lagligen förhindrade att tjänsten sköta, och dels att den tid, då fiskeriintendent eller fiskeriasistent skall vara förpliktigad att med pension från tjänsten afgå, må bestämmas till, då han uppnått 65 lefnadsår och minst 35 tjänstår.

I sammanhang härmed har Riksdagen, i likhet med hvad Riksdagen i skrifvelser den 15 maj 1902 vid fråga om godkännande af stater för post- och telegrafverken, landsarkiv och tjänstemän vid de ecklesiastiska konsistorierna samt i skrifvelse den 21 maj 1903 i fråga om flottans civilstat framhållit, velat uttala den mening, att den lydelse, som den bland ifrågavarande villkor och förbehåll intagna punkt, hvilken afser inskränkning i rätten att med fiskeriintendents- och fiskeri-

assistentsbefattning förena annan tjänst, erhållit, måste anses innebära, att dessa tjänstemän icke äga mottaga stadigvarande eller regelbundet återkommande, aflönadt uppdrag, som af bolag lämnas, med mindre uppdraget vid pröfning i vederbörlig ordning befinnes icke vara för tjänstgöringen hinderligt. Eders Kungl. Maj:t har under förevarande hufvudtitel föreslagit, att till byggande af ett tjänstefartyg för fiskeridirectionens behof måtte på extra stat för år 1905 anvisas ett belopp af 25,000 kronor, och hafva, enligt hvad i statsrådsprotokollet meddelas, kostnaderna för detta fartygs drift och underhåll beräknats till 5,000 kronor och ansetts böra utgå af anslaget till fiskerinäringens understöd.

Riksdagen hyser emellertid den uppfattning, att under fiskeridirectionens första ordnande ett tjänstefartyg för densamma icke är erforderligt. Såsom i statsrådsprotokollet upplyses, kunna från början blott två fiskerintendentbefattningar tillsättas. Vid sådant förhållande komma distrikten provisoriskt att erhålla en vida större utsträckning än den för framtiden afsedda, och till följd däraf torde fiskeritjänstemännen vid förflyttning mellan olika platser inom distrikten nödgas anlita förefintliga snabbare befordringssätt än det, som ett sådant fartyg kan erbjuda. I allt fall synes en närmare erfarenhet rörande den nya administrationens fungerande vara önskelig före anordnande af ifrågasvarande hjälpmedel för dess verksamhet.

Det af Eders Kungl. Maj:t under titeln »fiskerinäringens understöd» begärda anslaget å 66,000 kronor har, för så vidt af statsrådsprotokollet framgår, afsetts för följande ändamål:

till administrationen.....	kronor 16,000: —
bidrag till hushållningssällskap och landsting för fiskeridirectionen och fiskets befrämjande.....	» 30,000: —
till fiskeförsöks anställande.....	» 1,000: —
» sillrapporter vid fiskerierna inom Göteborgs och Bohus län	» 3,000: —
» fiskeriskolan vid Ängelsberg	» 1,000: —
» fiskodlingsanstalten vid Finspång	» 600: —
» bidrag till utgifning af svensk fiskeritidskrift	» 1,000: —
» tjänstefartygs drift och underhåll	» 5,000: —
» Eders Kungl. Maj:ts disposition	» 8,400: —
	<hr/>
	Summa kronor 66,000: —

Då vid det förhållande, att Riksdagen anser den ifrågasatta tjänstebåten icke böra anskaffas, någon utgift för sådan båts underhåll icke

förekommer, bör sistnämnda summa minskas med 5,000 kronor; och då i öfrigt samtliga från detta anslag utgående utgifter, med undantag af de två förstnämnda å tillsammans 46,000 kronor, måste anses vara af mer tillfällig art och äro på Eders Kungl. Maj:ts bestämmande beroende samt ett anslag i jämnadt tal af 14,000 kronor synes för sådana ändamål till fyllest, har Riksdagen ansett anslaget i sin helhet böra upptagas till 60,000 kronor.

Riksdagen får sålunda anmäla

dels att Riksdagen, under villkor att den nu lediga förste fiskeriasistentbefattningen med utgången af innevarande år och andre fiskeriasistentbefattningen efter nuvarande innehafvarens af denna befattning afgång indragas, godkänt såväl följande stat för statens fiskeradministration:

A fl ö n i n g	Lön	Tjänstgöringspenningar	Summa	
1 fiskerintendent	2,500	1,500	4,000	} Efter fem år kan lönen höjas med 500 kronor och efter tio år med ytterligare 500 kronor.
5 fiskerintendenter	12,500	7,500	20,000	
1 fiskeriasistent.....	1,800	1,200	3,000	
2 fiskeristipendiater, arfvoden	—	—	3,000	
1 fiskeriingenjör, arfvode	—	—	2,000	
Summa aflöning kronor	—	—	32,000	

som ock följande villkor och förbehåll för åtnjutande af de i staten upptagna löneförmåner, nämligen:

att fiskerintendent eller fiskeriasistent skall vara underkastad den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller jämkning i åligganden, som vid en möjligen inträdande förändrad organisation af fiskeradministrationen eller eljest kan varda stadgad;

att med fiskerintendentens- eller fiskeriasistentbefattning icke må förenas annan tjänst å rikets, Riksdagens eller kommuns stat, ej heller annan tjänstebefattning, med mindre den befinnes icke vara hinderlig för fullgörandet af tjänstgöringen vid fiskeradministrationen;

att fiskerintendent eller fiskeriasistent må uppbära tjänstgöringspenningar endast för den tid, han verkligen tjänstgjort; skolande för den tid, tjänsteinnehafvaren åtnjutit tjänstledighet, dessa aflöningsförmåner utgå till den, som tjänsten förrättat;

att den, som af sjukdom hindras att sin tjänst förrätta, äger upp-

bära hela lönen, men att den, som eljest undfår ledighet för svag hälsas vårdande, enskilda angelägenheter eller särskilda uppdrag, eller är från tjänstgöring afstängd eller ej kan densamma på grund af eljest förekommande lagligt tjänstehinder förrätta, kan förpliktas att under ledigheten, utöfver sina tjänstgöringspenningar, afstå så mycket af lönen, som för tjänstens förrättande erfordras eller eljest pröfvas skäligt;

att vid sjukdomsförfall för fiskeriintendent fiskeriassistenten skall vara skyldig att, om han förordnas att uppehålla fiskeriintendentsbefattning, densamma, mot åtnjutande af de för befattningen anslagna tjänstgöringspenningar, bestrida, dock ej längre än tre månader under ett år;

att, där höjning af lönen efter viss tids fortsatt innehafvande af tjänst i samma grad är medgifven, tidpunkten vid första förhöjningen bestämmes att inträda efter fem år, under villkor att innehafvaren mer än fyra år af denna tid själf med godt vitsord bestridt sin egen eller på grund af förordnande annan statens tjänst, och för andra förhöjningen efter ytterligare fem år på samma villkor, under iakttagande, hvad hvarje af dessa förhöjningar angår, att den högre aflöningen ej får tillträdas förrän vid början af kalenderåret näst efter det, under hvilket den stadgade tjänsteåldern blifvit uppnådd;

att fiskeriintendent eller fiskeriassistent skall, då han uppnått 65 lefnadsår och minst 35 tjänstår, vara förpliktad att med oafkortad lön såsom pension å allmänna indragningsstaten från tjänsten afgå. Eders Kungl. Maj:t eller den myndighet, som äger afskedet utfärda, dock obetaget att låta med detsamma anstå, därest och så länge den pensionsberättigade pröfvas kunna i tjänsten på tillfredsställande sätt gagna det allmänna och kan finnas villig i densamma kvarstå; samt

att fiskeriintendent eller fiskeriassistent skall vara underkastad de förändrade bestämmelser i fråga om pension, som kunna varda stadgade;

samt medgifvit ej mindre att, för tillsättande från och med år 1905 af två fiskeriintendentsbefattningar och från den tid, då den från anslaget till fiskerinäringens understöd till andre fiskeriassistenten nu utgående aflöning samt resekostnads- och traktamentsersättning upphör att utgå, jämväl af den i staten upptagna fiskeriassistentbefattningen äfvensom för anställande från och med år 1905 af två fiskeristipendiater och en fiskeriingenjör, må under förevarande anslags titel uppföras ett anslag med benämning »statens fiskeriadministration» till belopp af 16,000 kronor, än äfven att af detta anslag må, så länge nuvarande andre fiskeriassistenten i denna sin befattning kvarstår, användas till

aflöning samt resekostnads- och traktamentsersättning åt honom högst 3,000 kronor, för år räknadt; och

dels att Riksdagen, som icke bifallit Eders Kungl. Maj:ts i punkten 28 under ifrågavarande hufvudtitel gjorda framställning om anslag till byggande af ett tjänstefartyg för fiskeradministrationens behof, i följd af hvad sålunda beslutats, höjt anslaget till fiskerinäringens understöd från 42,000 kronor till 60,000 kronor eller med 18,000 kronor.

Stockholm den 13 april 1904.

Med undersåtlig vörndnad.
